

בש"פ 3875/21 - בנימין נתניהו נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 3875/21

לפני: כבוד השופט ע' גרוסקופף

העורר: בנימין נתניהו

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר לפי סעיף 74(ה) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982

תאריך הישיבה: י"ט בתמוז התשפ"א (29.6.2021)

בשם העורר: עו"ד נועה מילשטיין; עו"ד יאיר לשם

בשם המשיבה: עו"ד אלון גילדין; עו"ד קרן צבירן

החלטה

1. לפני ערר לפי סעיף 74(ה) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: ה"ח"פ) על החלטתו של בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופטים משה בר-עם, עודד שחם ו-רבקה פרידמן-פלדמן) בת"פ 67104-01-20 מיום 3.5.2021, לדחות את בקשת העורר לגילוי חלקים מסוימים שהושחרובדו"ח תשאול ובזיכרון דברים, המתייחסים לדברים שמסר מר תמיר פרדו, שכיהן בעבר כראש המוסד, בשנת 2017 במסגרת החקירה דנן ובשנת 2019 במסגרת חקירה אחרת שניהלה משטרת ישראל, בהתאמה (להלן: דו"ח תשאול ו-זיכרון הדברים, בהתאמה), וכן לגילוי הודעה שמסר מר פרדו בשנת 2019 במסגרת החקירה האחרת (להלן: ההודעה).

2. לאחר שעיינתי בדו"ח תשאול, בזיכרון הדברים ובהודעה בנוסחם המלא, ושמעתי את טיעוני הצדדים בעל-פה, הגעתי למסקנה כי דין הערר להידחות.

עמוד 1

3. ככל שמדובר בהודעה, אשר נגבתה כאמור במסגרת חקירה אחרת, הרי שלמיטב בדיקתי והבנתי אין כל קשר בין האמור בה לבין כתב האישום בו עסקינן, וממילא אין היא יכולה להיחשב לחלק מחומר החקירה בתיק הנוכחי.

4. מצב הדברים מורכב יותר ביחס לדו"ח התשאול ולזיכרון הדברים, שכן חלקים מהם אכן רלוונטיים לכתב האישום בו עסקינן, ולפיכך נמסרו להגנה. בנסיבות אלה מתעוררת ביחס למסמכים הללו השאלה האם אין מקום לחשוף את מכלול האמור בהם בפני ההגנה, על מנת שתוכל לעמוד על הקשר הדברים בכללותו. לאחר ששמעתי את באי-כוח הצדדים, הגעתי למסקנה כי מידת הרלוונטיות הרחוקה והשולית של החלקים שהושחרו, המתייחסים לאירועים שאינם נוגעים לכתב האישום, אינה מצדיקה את גילוי החלקים שהושחרו להגנה במסגרת סעיף 74 לחסד"פ (השוו יצחק עמית, חסיונות ואינטרסים מוגנים 217-227 (התשפ"א)).

5. מערכת היחסים שבין ראש ממשלה לראש מוסד, כך נקל לשער, מורכבת מרבדים רבים, ומקיפה מגוון רחב של פעולות ואירועים. בהינתן מורכבות היחסים, ואופיים החשאי, העובדה שדברים מסוימים שנאמרו על ידי מר פרדו במהלך אותו תשאול או שיחה נוגעים לכתב האישום בו עסקינן, איננה מלמדת על כך שכל שנאמר על ידו באותו מעמד רלוונטי לתיק הפלילי בו עסקינן, ומהווה חלק מחומר החקירה שיש למסור להגנה. אכן, ניתן ללמוד מהחלקים שהושחרו על מערכת היחסים הבין אישית בין העורר לבין מר פרדו, וגם על מערכות היחסים שביניהם לבין צדדים שלישיים שאינם חלק מכתב האישום, ואולם בכך אין די כדי להצדיק את חשיפת דו"ח התשאול וזיכרון הדברים במלואם להגנה, בהינתן שמערכות היחסים הללו אינן נושא ההליך דנן – לא במישרין ולא בעקיפין.

6. לאור האמור לעיל, לא ראיתי מקום להתערב בהחלטת בית המשפט קמא. הערר נדחה.

ניתנה היום, י"ט בתמוז התשפ"א (29.6.2021).

ש ו פ ט